

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII

19.08.2021

or.Cimișlia

Judecatoria Cimișlia (sediul Central)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

– Ion Volcovschi

Grefier

– Feodora Mahnovid

A examinat actiunea cu participarea:

Avocatul faptuitorului Lungu Alexei

- Vlaicu Vlad;

Partii vătămate

- Manea Ludmila

Avocatului partii vătămate

- Valeriu Stănescu;

În lipsa :

Faptuitorului

– Lungu Alexei;

Reprezentantului agentului constator din cadrul IP Cimișlia Dimitrov Ivan;

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională în baza procesului verbal MAI048139 30 din data de 06.07.2020 în privința lui Lungu Alexei în temeiul art.335 Cod contravențional, și -

A C O N S T A T A T :

La data de 06.07.2020, Lungu Alexei a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție MAI048139 30 din data de 06.07.2020, de către agentul constator din cadrul IP Cimișlia, Dimitrov Ivan, pe motiv că la data de 12.06.2020, la ora 23.30, aflându-se pe str.***** din or.Cimișlia, samovolnic a schibat direcția de filmare a camerei de înregistrare video instalată pe peretele garajului cet. Manea Ludmila, acțiune prin care ar fi comis contravenția prevăzută de art.335 Cod contravențional.

La data de 20.07.2020, cauza contravențională privind învinuirea lui Lungu Alexei a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Cimișlia, sediul Cimișlia.

În ședința de judecată petiționarul Lungu Alexei, fiind citat legal, nu s-a prezentat (f.d.24,40,81).

Agentul constator, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.23, 34,37,41,68,69,72-73,84).

Reprezentantul partii vătămate, avocatul Valeriu Stănescu în cadrul ședinței de judecată a susținut poziția indicată în plingerea lui Manea Ludmila privind recunoașterea vinovăției lui Lungu Alexei.

Partea vătămată Manea Ludmila în ședința de judecată s-a prezentat care a pledat pentru recunoașterea vinovăției și tragerea la răspundere contravențională a lui Lungu Alexei, privind deteriorarea camerei de luat vederi care este instalată pe garajul ce aparține.(p.d.28)

Astfel, ținând cont de termenul restrâns stabilit de lege pentru examinarea cauzei contravenționale, în conformitate cu prevederile art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constator.

Concluzia instanței de judecată referitoare la examinarea cauzei în lipsa agentului constator rezultă din faptul că în cauzele Mihalopa împotriva Letoniei și Ovus împotriva Turciei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că instanțele trebuie să facă tot ce se

poate aștepta în mod rezonabil de la acestea pentru a cita părțile în proces și să se asigure că aceștia din urmă au cunoștință de procedurile din care fac parte.

Comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, permite să fie făcute cunoscute hotărârea instanței și temeiurile ei, pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa c. Spaniei, 22 iunie 2006, nr.423/03, par.48, și S.C. Raissa M.Shipping SRL c. României, 8 ianuarie 2013, nr.37576/05, par.30). Instanțele trebuie așadar să facă tot ce se poate în mod rezonabil aștepta de la ele pentru a cita părțile și a se asigura că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Miholapa, citată anterior, par. 31, și Ovuș c. Turciei, 13 octombrie 2009, nr. 42981 04, par. 48).

Prin urmare instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă aceștia nu s-au prezentat în instanța de judecată, asumându-și în așa mod benevol riscul neparticipării la examinarea cauzei.

Prescripția răspunderii contravenționale

Conform dispoziției art.461 Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vre-o unul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445, instanța încetează procesul contravențional, iar, potrivit prevederilor art.441 alin.(1) lit.b) Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă se constată vre-o unul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin.(3), art. 20-31.

În concordanță cu dispoziția art.26 lit.d) Codul contravențional, înlăturarea răspunderii contravenționale pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției are loc în cazul prescripției răspunderii contravenționale, iar conform art.30 alin.(1), (2) și (3), prescripția înlătură răspunderea contravențională, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale fiind de un an, care curge de la data săvârșirii contravenției.

Astfel, în baza celor stabilite în cadrul ședinței de judecată, Lungu Alexei se invinueste de comiterea contravenției prevăzută de art.335 Cod contravențional – din data de 06.07.2020.

De la data invinuirii de comiterea contravenției, 12.06.2020 și până la data examinării de către instanță a cauzei contravenționale, 19.08.2021, s-a scurs un interval de timp mai bine de un an, iar, în asemenea situație partile au invocate aplicabilitatea de art.26 Cod contravențional prin coroborare cu prescripția prevăzută art.30 Cod contravențional.

Potrivit art. 30 al. (2) Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an.

Instanța de judecată a stabilit, ca conform Dispoziției nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova *pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.*

Prin Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17.03.2020 art. 1 *sa declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020.*

Prin Hotărâre nr. 10 din 15 mai 2020 a Comisiei Naționale Extraordinară de Sănătate Publică, starea de urgență a fost prelungită începând cu data de 15 mai până pe 30 iunie 2020.

Prin derogare de la normele legale citate supra, suspendării de drept a tuturor termenelor de prescripție pe perioada stării de urgență, adică pe o perioadă de 105 zile (17.03.2020-30.06.2020), instanța atestă că termenul de tragere la răspundere contravențională a lui Lungu Alexei nu a expirat.

Examinarea fondului cauzei

Instanța de judecată, audiind participanții la proces, examinând cauza contravențională inițiată în privința lui Lungu Alexei în baza procesului contravențional MAI048139 30 din data de 06.07.2020 în privința sa, în temeiul art.335 Cod contravențional, ajunge la concluzia de încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

În conformitate cu art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art.458 Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art.460 Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.

Potrivit alin.(2) art.381 Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovătesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, între care și prezumția de nevinovăție prevăzută de §2 al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat în raport de aspectele formale, instanța a constatat că acesta n-a fost întocmit cu respectarea tuturor cerințelor impuse de art. 443 din Codul contravențional, sub sancțiunea nulității procesului-verbal de contravenție care se poate constata și din oficiu, procesul-verbal cu privire la contravenție este întocmit cu derogări de la prevederile legale.

În acest sens, instanța reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție nu este semnat de partea vătămata Manea Ludmila, or, potrivit prevederilor art.443 alin.(5) din Codul contravențional, procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator, de persoană în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional și de victimă când există.

Totodată, procesul contravențional a fost petrecut cu încadrarea juridică a faptei gresite, precum și norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Astfel, conform plîngerii înaintate de către Manea Ludmila, agentul constatator urma să verifice și să stabilească acțiunile și/sau inacțiunile lui Lungu Alexei prin prisma patrunderii pe

teritoriul privat al partii vătămate și dacă în urma acestor acțiuni au fost tentative de sustragerea bunurilor altei persoane.

Astfel, potrivit prevederilor art.443 alin.(1), lit.(e) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției;

Deci, obiectul plîngerii înaintate de către Manea Ludmila a fost invocarea tentativei de sustragerea bunurilor altei persoane și anume sustragerea unei camere de supraveghere video precum și pătrunderea pe teritoriul proprietății private, fapt care urmează o altă încadrare juridică a faptei, decât cea stabilită de către agentul constator.

Totodată, conform declarațiilor depuse de către partea vătămată Manea Ludmila, a fost invocate fapte privind deteriorarea bunurilor care îi aparțin, invocate stabilite de către terți, în calitate de martori oculari, care la rîndul său au adus la cunoștință despre careva acțiuni asupra bunurilor lui Manea Ludmila.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenției, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumției de nevinovăție de care se bucură petentul, instanța a reținut următoarele.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzăție în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzăție în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petionar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate. În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Avînd în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți.

În speță, agentul constator din cadrul IP Cimișlia, Dimitrov Iva a constatat, că Lungu Alexei la 12.06.2020, la ora 23.30, aflându-se pe str.Tineretului nr.16 din or.Cimișlia, samovolnic a schibat direcția de filmare a camerei de înregistrare video instalată pe peretele garajului cet. Manea Ludmila, acțiune prin care ar fi comis contravenția prevăzută de art.335 Cod contravențional.

Potrivit art.335 din Codul contravențional, samavolnicia constituie contravenție, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore,

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal

de contravenție contestat de către agentul constatator, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acest context, agentul constatator a întocmit procesul verbal contravențional doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului, or, la materialele procedurii contravenționale este lipsă, probelor pertinente și concludente care demonstrează vinovăția incriminată lui Lungu Alexei, or, la materialele acumulate de către agentul constatator nu completează în mod cert invinuirea adusă în comiterea contravenției imputate.

Potrivit art.425 alin.(1), (2) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delict, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Din conținutul alin.(5) art.425 Cod Contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Reieșind din natura penală a contravenției, stabilită prin cauza *Ziliberberg vs Moldova* (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigențelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod Contravențional al RM și prin prisma cauzei *Anușca vs Moldova* (18 iulie 2010), urma să exercite o investigație completă, nepărtinitoare și obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient și concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existenței faptei contravenționale, încadrarea juridică a faptei contravenționale și administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

Cu referire la cele sus-indicate, instanța de judecată consideră că probele acumulate în procesul contravențional de către agentul constatator nu sunt capabile de a demonstra indubitabil vinovăția lui Lungu Alexei în comiterea contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional.

Instanța de judecată reține că sub aspect obiectiv acțiunile făptuitorului nu pot fi calificate după calificativul imputat, deoarece alte probe pertinente și concludente care ar confirma vinovăția lui Lungu Alexei și anume că el a admis acțiuni de samovolnicie în privința bunurilor lui Manea Ludmila, la materialele dosarului nu se află și nici în cadrul ședinței de judecată nu au fost constatate.

Referitor la înregistrările foto anexate la materialele dosarului, instanța de judecată constată, ca aceste acțiuni au fost executate cu derogări legale privind respectarea Legii cu privire la

prelucrarea datelor cu caracter personal, si anume prevederile art.4 alin.(1),lit.(a,c), art.5 si 23 din Legea privind protectia datelor cu caracter personal, stabilite prin Decizia cu nr.144 din data de 29.05.2020 de către Centru National pentru Protectia datelor cu caracter personal al RM.(p.d.88-95)

Potrivit art.425 alin.(1), (2) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictelor, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Din conținutul alin.(5) art.425 Cod Contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În asemenea circumstanțe, în lipsa unui suport probatoriu cert, care ar demonstra indubitabil vinovăția contestatorului, instanța de judecată, va considera ca neprobată vinovăția acestuia.

Or, conform practicii CEDO, în cauza Fomin c. Moldovei, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției” (c.f. Hirvisaariv. Finland, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001).

Reieșind din cele menționate, având în vedere faptul că răspunderea contravențională se echivalează cu răspunderea penală, precum și reieșind din faptul că temeiurile răspunderii contravenționale sunt identice temeiurilor de răspundere penală, instanța conchide că pentru a decide asupra faptului dacă contravenientul urmează sau nu a fi supus răspunderii contravenționale, urmează de a fi stabilit dacă există atât temei real, cât și juridic de atragere la răspundere.

Instanța de judecată atenționează că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act oficial de învinuire, care trebuie să se conducă obligatoriu de prevederile Codului contravențional, inclusiv de prevederile art.443 Cod contravențional, care este o normă imperativă.

Instanța de judecată menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea la cauza Selivestrov contra Rusiei din 25.09.2008, § 16, a accentuat faptul, că *”...lit. a) § 3 art. 6 Convenția Europeană pentru Drepturile Omului (CEDO) îl investeste pe cel acuzat cu dreptul de a fi informat nu numai despre temeiul învinuirii ce i-a fost înaintată, adică despre faptele, pe care el cu presupunere le-a comis, și pe care se bazează învinuirea, dar și despre calificarea juridică a unor asemenea fapte. O atare informație trebuie să fie una detaliată”*.

Tot în această hotărâre, Curtea Europeană a notat, că *”... sfera de acțiune a prevederilor Ut. a) § 3 ort. 6 Convenția Europeană pentru Drepturile Omului trebuie să fie apreciată în lumina unui drept mai general al acuzatului la un proces echitabil, garantat de § 1 art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului”* (§17 din hotărârea menționată CtEDO). (vezi Decizia Curții de Apel Comrat nr. 4-18008432-06-4r-05112019 din 02.12.2019).

Fără de cele precizate, instanța a reținut că în cauză există un dubiu care nu poate fi

înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, instanța va înceta procesul contravențional pornit în privința lui Lungu Alexei potrivit semnelor contravenției prevăzute de art.335 Cod contravențional al Republicii Moldova, pe motiv că nu există faptul contravenției, pentru care dânsul a fost învinuit.

La adoptarea hotărârii, instanța ține cont de prevederile art.461 Codul contravențional, care statuează că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441, instanța încetează procesul contravențional.

Potrivit prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

Reieșind din cele constatate, instanța de judecată atestă că în cazul de față sunt prezente temeiuri de încetare a procesului contravențional stabilite de art.461 Cod contravențional, în coroborare cu prevederile art.441 alin.1 lit.a) Cod contravențional.

În baza celor expuse și conform art.art.395 alin.(1) pct.1, 441, 445, 448, 458-462 Cod contravențional al Republicii Moldova, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E :

Procesului contravențional cu nr. MAI048139 30 din data de 06.07.2020 inițiat în privința lui Lungu Alexei în temeiul art.335 Cod contravențional, încetează din lipsa faptelor contravenționale.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Comrat în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia, sediul Central.

Presedintele sedintei

Judecator

_____ Ion Volcovschi